

"Den 27 januari högtidlighölls minnet av förintelsen. En av historiegrupperna vid Nyströmska gymnasiet skrev uppsatser i det angelägna ämnet. Det är argumenterande texter, om varför det är viktigt att minnas förintelsen och ha en minnesdag."

Vi måste tala mer om förintelsen

Den 27 januari högtidlighölls minnet av förintelsen. En av historiegrupperna vid Nyströmska gymnasiet skrev uppsatser i det angelägna ämnet. Det är argumenterande texter, om varför det är viktigt att minnas förintelsen och ha en minnesdag.

Här har vi valt att publicera en av uppsatserna, den av Gabriella Arvidsson NA 20, och resterande finns att läsa på www.soderkopingsposten.se

Vi har alla hört talas om vad som pågick under andra världskriget för ungefär 80 år sedan. Det är obehagligt och oerhört ledsamt att tala om, men det är viktigt att vi, trots att det är obekvämt, tar ansvar och minns historien samt för den vidare. Varför kan vi inte lägga en sådan hemsk sak bakom oss? Låt mig berätta varför.

För att minnas

5-6 miljoner judar samt 4-5 miljoner krigsfångar, romer m.fl. dödades under förintelsen. (Ingvar Svanberg & Ulf Zander, u.å.) Det är en obegripligt stor mängd människor som dog till följd av hat, okunskap och ignorans. Hédi Fried (2020, s. 51) är ett av förintelsens offer som överlevde och hon skriver i sin bok; "Tanken på att vi måste överleva för att efter kriget kunna berätta om allt som hade hänt oss fanns med. Samtidigt tvivlade vi på att någon skulle vilja lyssna." Att läsa detta skär i hjärtat. Det är vår plikt att minnas förintelsens alla offer samt att hålla deras berättelser vid liv. Dessutom är det viktigare nu än någonsin förut då det snart inte finns några överlevare kvar som kan berätta om sina upplevelser personligen. Då är det upp till oss. För att sprida berättelserna till så många människor som möjligt krävs det att vi talar mer om förintelsen och dess offer.

Engagemang

Informerandet om förintelsen väcker engagemang. Detta är nödvändigt för förändring då det är just de engagerade som sprider kunskap, lyssnar på offrens berättelser och arbetar emot liknande skeenden. "Aldrig igen!" är vad vi vill höra. Problemet är att hemsk saker sker än idag. Enligt läckta dokument fångas uigurer i Kina i lä-

Monument över förintelsens offer.

Foto: www.pixabay.com

ger med etnisk rensning i syfte (svt, 2020), delar av Polen har beslutat sig för att bekämpa "hbtq-ideologin" (Lena Scherman, 2020) och den systematiska rasismen i USA fortsätter. (Amnesty international, u.å.) Detta är bara exempel på sådant som händer idag. Ju fler engagerade människor det finns i världen desto snabbare kan förändringar ske. Förutom att engagera kan historierna ha stort inflytande på åhörare och uppmuntra till reflekterande av eget liksom andras handlande. Detta kan leda till större ansvarstagande samt mer respektfulla medborgare vilket bara har positiva konsekvenser. Sker detta i stora mängder kan effekten bli väldigt betydelsefull.

Lära av historien

Vissa uttrycker sig om hur de verkligen inte kan förstå sig på hur Hitler kunde komma till makten eller hur förintelsen kunde äga rum. De menar att inget liknande någonsin skulle kunna inträffa i dagens samhälle och ifrågasätter då varför vi uppmärksammar något så hemskt som nazismen när vi istället bör lägga det bakom oss och fokusera på framtiden.

Kanske den allra viktigaste anledningen till varför vi måste komma ihåg förintelsen är för att lära oss utav den. Ja, förintelsen är över men hatet finns kvar och när vi ser exemplen som nämndes tidigare i texten ser vi det ännu tydligare. Vi måste veta hur vi ska hantera detta hat, samt hur vi bör bete oss för att historien ej ska upprepa sig. Att analysera och framförallt förstå förintelsen, samt dess uppkomst är essentiellt för att möjliggöra förändring. Genom att förstå hur befolkningen bidrog till nazismens tillväxt lär vi oss hur vi istället bör agera. Ett exempel, som även Hédi Fried tar upp i sin bok (s. 27), handlar just om hur Hitler fick sin makt. Det handlar bl.a. om människans behov av att känna gemenskap. Vad kan vi lära oss av detta? Min tidigare tysklärare sa en gång att "bara döda fiskar simmar med strömmen". Människans strävan efter att vara en del av en flock kan vara så stark att man hellre är tyst och gör som alla andra än att faktiskt reagera, ifrågasätta normerna och säga emot. Vi kan dra många lärdomar av förintelsen och det är extremt viktigt att vi gör just det. Ett oförändrat bete-

ende har lika oförändrade konsekvenser, och därför bör vi uppmärksamma förintelsen.

Förhoppningsvis förstår du nu vikten i att komma ihåg och prata om detta. Det vore en skam att glömma alla offer och berättelser samt att begå samma misstag ännu en gång. Att glömma historien är alltså inget alternativ. Det finns många lärdomar att dra av förintelsen som vi sedan kan använda för att motverka liknande skeenden. Att det är obekvämt att prata om det har verkligen ingen betydelse. Vårt uppdrag är att minnas, så låt oss tala mer om förintelsen.

**Gabriella Andersson
NA 20 Nyströmska skolan**

Källor:

Amnesty international. u.å. Kräv polisreform i USA - rasism och människorättskränkningar från polisen måste få ett stopp! <https://www.amnesty.se/agerahub/krav-polisreform-i-usa-rasism-och-manniskoratts-krankningar-fran-polisen-maste-fa-ett-stopp/> (Hämtad 2021-01-24)

Fried, Hédi. 2020. Frågor jag fått om förintelsen. Stockholm: Natur & Kultur. ss. 27-29, 51.

Scherman, Lena. 2020. Svår situation för hbtq-personer i Polen. <https://www.svt.se/nyheter/utrikes/svar-situation-for-hbtq-personer-i-polen> (Hämtad 2021-01-24)

Svanberg, Ingvar & Zander, Ulf. u.å. Förintelsen. <https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/l%C3%B6rintelsen> (Hämtad 2021-01-20)

SVT. 2020. Så lever uigurer i Kinas omskolningsläger. <https://www.svt.se/nyheter/granskning/ug/sa-lever-uigurer-i-kinas-omskolningslager> (Hämtad 2021-01-24)